

ภาคผนวก

Manuscript

Jews in the Qur'ān and their influence on the Middle East

Nipon Saengsri¹, Dolmanach Baka² and Abdullah Karina³

¹ Student of Graduate School of Islamic Studies, College of Islamic Studies, Prince of Songkla University.

² M.A.(Comparative Religion), Associate Professor

Department of Islamic Studies, College of Islamic Studies, Prince of Songkla University.

³ Ph.D.(Al-Qur'an and Al-Sunnah), Lecturer

Department of Islamic Studies, College of Islamic Studies, Prince of Songkla University.

ABSTRACT

A documentary research on Jews in the Qur'ān and their influence on the Middle East is aimed at examining the historical background on Jews mentioned in The Qur'ān and their influence on the Middle East, The work is based on The Qur'ān and *Hadith* and the other documents concerned in order to know the concepts of Jews and their behavioral conduct in various aspects.

The result of the research found that the background of Jews or Israelites talked about in The Qur'ān is different from other books particularly on faith and morality even though the Jews are *Shemitic* like those of Arab descending from Sham, son of Noah.

The migration of Ibrahim with some of his clans resulted in being called Hebrew. Ibrahim was not a Jew or not yet a Christian as has accused. In that period there was no Judaism and no Christianity either. He believed in One God, having no partnership with him.

Ibrahim has two children, Ismail and Ishaq. Ismail whose mother is Hajar, is offered for sacrifice, He is the Arab descendant. Ishaq whose mother is Sarah, is the Israelite descendant.

Ibrahim's clans from Jacob's epoch down to Mosa's are know as "bani Israel", because they are the descendant of Jacob, (Israel). Both nabi Jacob and Mosa asked Israelite to worship one God, and hold on Ibrahim's *Millat* like the other prophets. The word "Yahudi" and other distortions were begun in the time of Musa.

Though the Jews of today have strong connection with Hebrew's and Israelite's. the Jews belief is totally different from that of Hebrew's and Israelite's. Jews worship Jehovah as a god. They have distorted what appeared in the Torah of Musa and changed what mentioned in the Gospel of Issa, especially the Zionist Jews who received the concepts from Talmud and others the extend to which it created problems affecting the Palestinians, influencing on the Meddle East in the aspects of religion, social, economical and political.

Keywords : Jews , The Qur'an , Influence , The Middle East

ยะฮูดีในอัลกุรอานและอิทธิพลยะฮูดีต่อตะวันออกกลาง

นิพล แสงศรี¹, ตลมนรจ์ บากา² และอับดุลเลาะ การ์รีนา³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา (กลุ่มวิชาประวัติศาสตร์และอารยธรรมอิสลาม)

วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

² อ.ม.(ศาสนาเปรียบเทียบ), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ Ph.D(Al-Qur'an and Al-Sunnah), อาจารย์สอนสาขาอุศูดดีน(อัลหะดีษ)

ภาควิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงเอกสารเรื่องยะฮูดีในอัลกุรอานและอิทธิพลยะฮูดีต่อตะวันออกกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติยะฮูดีที่ปรากฏในอัลกุรอาน และอิทธิพลยะฮูดีต่อตะวันออกกลาง โดยอาศัยข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลหะดีษและเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและพฤติกรรมของยะฮูดี ทั้งด้านความสัมพันธ์ ความแตกต่างของยะฮูดี

ผลการวิจัยพบว่า อัลกุรอานได้ระบุเรื่องราวของยะฮูดี(ยิว(หรือชาวอิสราเอลแตกต่างจากคัมภีร์เล่มอื่นๆ โดยเฉพาะด้านหลักการศรัทธาและจริยธรรม หนึ่งที่ยะฮูดีเป็นชนเผ่าเซมิติก เช่นเดียวกับชาวอาหรับซึ่งสืบเชื้อสายมาจากชามุนูรอนบินูฮุ

การอพยพย้ายถิ่นฐานอยู่เสมอของอนบีอิบรอฮีมพร้อมบางส่วนจากเครือญาติทำให้กลุ่มของท่านถูกเรียกว่า ชาวฮิบรู ท่านมิได้เป็นยิวหรือคริสต์ตามที่ถูกกล่าวอ้างเพราะช่วงเวลาดังกล่าวยังไม่พบว่ามีศาสนายูดาและศาสนาคริสต์ แต่ท่านเป็นผู้ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวและต่อต้านการตั้งภาคีต่อพระองค์

ท่านมีบุตร 2 คนคือ *อิสมาอีล*และ*อิสฮาก* มารดาของอิสมาอีลชื่อฮะซัร และอิสมาอีล เป็นบุคคลที่ถูกทดสอบด้วยการเชือดและเป็นต้นกำเนิดของเชื้อสายอาหรับ ส่วนมารดาของอิสฮากคือ ซาราเรฮู และอิสฮากเป็นต้นกำเนิดของเชื้อสายอิสราเอล

ลูกหลานของนบีอิบรอฮีมตั้งแต่ยุคนบียะอฺกูบถึงยุคของนบีมูซาถูกเรียกว่า *วงศ์วานอิสราเอล* เนื่องจากพวกเขาสืบเชื้อสายมาจากนบียะอฺกูบผู้มีฉายาว่า *อิสราเอล* โดยนบียะอฺกูบ และนบีมูซาต่างตั้งสอนให้วงศ์วานอิสราเอลยึดมั่นตามแนวทางของนบีอิบรอฮีม เช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนอื่น ๆ ส่วนคำว่ายะฮูดีย์และการบิดเบือนหลักการต่าง ๆ นั้นเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคนบีมูซา

แม้ว่าชาวยิวในปัจจุบันจะมีความสัมพันธ์กับชาวฮิบรูและวงศ์วานอิสราเอลทางเชื้อสาย แต่หลักการศรัทธาของชาวยิวแตกต่างจากพวกเขา เนื่องจากชาวยิวเคารพสักการะพระยะโฮวาเป็นพระเจ้า และพวกเขาได้แก้ไขสิ่งที่ปรากฏในคัมภีร์โตราห์ฉบับที่ถูกประทานให้แก่คนบิมีชลา และเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ปรากฏในคัมภีร์ฮิลลิตฉบับที่ถูกประทานให้แก่คนบิอีซา โดยเฉพาะอย่างยิ่งยิวไซออนนิสต์ได้รับแนวคิดจากคัมภีร์ตัลมุคและเล่มอื่นๆ จนก่อให้เกิดปัญหาและส่งผลกระทบต่อชาวปาเลสไตน์ และมีอิทธิพลในตะวันออกกลางทั้งด้านศาสนา สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง

คำสำคัญ : ยะฮูดีย์, อัลกุรอาน, อิทธิพล, ตะวันออกกลาง

اليهود في القرآن وآثارهم في الشرق الأوسط

- ¹ نيبول سانج سيرى¹، دولمانج باك² وعبدالله كارينا³
¹ طالب دراسات العليا (تاريخ وحضارة الإسلامية) ، قسم الدراسات الإسلامية ،
 كلية الدراسات الإسلامية ، جامعة امير سونغ كلا .
² ماجيستر (مقارنة الاديان) ، أستاذ قسم الدراسات الإسلامية، كلية الدراسات الإسلامية، جامعة امير
 سونغ كلا .
³ دكتور (القرآن والسنة) ، أستاذ قسم الدراسات الإسلامية، كلية الدراسات الإسلامية ،
 جامعة امير سونغ كلا .

مستخلص البحث

ان البحث عن اليهود في القرآن وآثارهم في الشرق الأوسط بحث مستندات مقاصده لدراسة عن تاريخ اليهود في القرآن وآثارهم في الشرق الأوسط ، يعتمد على القرآن الكريم والأحاديث الشريفة والكتب الأخرى لدراسة أفكار اليهود واساليبهم وعلاقاتهم واختلافاتهم.

نتيجة البحث هي ان اليهود في القرآن تختلف تماما عن اليهود المكتوبة في كتب الأخرى ، خاصة من ناحية العقيدة والسلوك ، على الرغم انهم نسبوا كالعرب إلى سام بن نوح عليه السلام.

وكان ابراهيم عليه السلام انتقل مع بعض عشيرته من مكان إلى مكان وبعده مراحل حتى سمي عبريا ، وانه ليس يهوديا او نصرانيا كما يقال عليه لعدم اليهودية و النصرانية في تلك الوقت ، بل كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين ، وكان له ولدان هما اسماعيل واسحاق عليهما السلام ، و أم اسماعيل هي هاجر وهو الذي امر الله تعالى ابراهيم عليه السلام بذبحه ثم نسبت اليه العرب، أما أم اسحاق هي سارة وهو الذي نسبت اليه اليهود.

ثم من الأبناء يعقوب عليه السلام إلى عصر موسى عليه السلام سموا بني اسرائيل، لأنهم قد نسبوا إلى لقب يعقوب وهو اسرائيل وهما داعيان إلى عبادة الله الواحد لاشریک له كدعوة الأنبياء السابقة ، أما كلمة اليهود وبداية تحريف عقائدهم وشرائعهم قدحدثت في عهد موسى عليه السلام.

مهما كان اليهود اليوم لهم علاقات مع العبرانيين وبني اسرائيل ونسبوا اليهم ، ولكن عقيدة اليهودية في الوقت الحاضر تختلف عن عقيدة العبرانيين وبني اسرائيل بحيث كان اليهود يعبدون الاله المعروف عند هم هو يهوا ، ثم انحرفوا عما كان في التوراة التي نزلت على موسى عليه السلام و الانجيل التي نزلت على عيسى عليه السلام ، وبخاصة بعد انشاء حركة الصهيونية التي تعتمد على التلمود وغيرها ، وهي مؤدية إلى عدة مشكلات في الشرق الأوسط سواء كانت دينية أو اجتماعية أو اقتصادية أو سياسية.

كلمة المهمة : اليهود، القرآن ، اثار ، شرق الأوسط

บทนำ

คำว่า ยะฮูดี (يهودي) มีปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮฺอาลิอิมรอนว่า

﴿ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

سورة آل عمران : 67

ความว่า นบีมุฮัมมัด (ﷺ) ไม่เคยเป็นยะฮูดี (ยิว) และไม่เคยเป็นนัศรอเนีย (คริสต์) แต่ทว่าเขาเป็นผู้ที่พ้นออกจากความเท็จสู่ความจริง เป็นผู้โน้มตาม และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บรรดาผู้ตั้งภาคี

(สุเราะฮฺอาลิอิมรอน : 67)

ในยุคของนบีมุฮัมมัด (ﷺ) ได้เรียกชาวยะฮูดี (ชาวยิว) ที่เป็นประชาชาติของนบีมุฮัมมัด (ﷺ) บะนูอิสราเอล (بنو اسرائيل) ซึ่งมีความหมายว่า วงศ์วานอิสราเอล ดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾

سورة البقرة : 47

ความว่า วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเจ้า และแท้จริงนั้น ข้าได้เทิดทูนพวกเจ้าไว้เหนือประชาชาติทั้งหลาย

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ :47)

ส่วนหนึ่งของปัญหาแนวคิดและพฤติกรรมของยะฮูดีที่ปรากฏในอัลกุรอาน และมีอิทธิพลในตะวันออกกลางตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันคือ ความแค้นในอุดมการณ์ และแนวคิดของยะฮูดี (ชาวยิว) ทำให้พวกเขาไม่เคยเปลี่ยนแปลงแม้ว่าวันเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนก็ตามจนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْتَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

سورة البقرة : 72

ความว่า แล้วหลังจากนั้นหัวใจของพวกเจ้า(ยะฮูดี)ก็แข็งกระด้าง มันประดุจหินหรือแข็งกระด้างยิ่งกว่า และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น มีส่วนที่บรรดาธารน้ำพุ่งออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนั้นมีส่วนที่แตกแยกออก แล้วมีน้ำออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนั้นมีส่วนที่ทลายลง เนื่องจากความเกรงกลัวอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงลืมต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการ

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ :72)

พวกเขาอ้างตนเองว่าเป็นบุตรแห่งพระเจ้าหรือเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาใหม่ พวกเขาเชื่อว่าชาวยิวคือชนชาติที่ติดต่อกับพระเจ้าโดยตรงและอยู่ในการอุปการะแห่งพระเจ้าตลอดมา ด้วยเหตุนี้ชาวยะฮูดีจึงเป็นชนชาติที่ประเสริฐและสูงส่งกว่าชนชาติอื่นจนทำให้พวกเขามองประชาชาติอื่นด้วยความน่าสมเพชและต่ำกว่าดังอัลกุรอานระบุว่า

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَعْزُبُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

سورة المائدة : 18

ความว่า และบรรดายะฮูดี(ชาวยิว) และชาวนะศอรอ(ชาว)คริสต์ได้กล่าวว่า พวกเราก็คือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไหนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่านเนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก พระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยังพระองค์นั้นคือการกลับไป

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 18)

พวกเขาจะปกปิดความจริงที่ปรากฏในคัมภีร์เตารอต(โตราห์)และแก้ไขบิดเบือน ทั้งด้าน บทบัญญัติทางศาสนา สังคม การบริหาร ปกครอง การกระทำดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับความ ต้องการและผลประโยชน์ทางโลกนี้ ดังอัลกุรอานระบุว่า

﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾

سورة النساء : 46

ความว่า จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยะฮูดี(ชาวยิว)นั้นพวกเขาบิดเบือนถ้อยคำต่างๆให้หันเหออกจากที่ของมัน และพวกเขาบอกว่า เราได้ยินกันแล้วและเราก็ได้ทำตามกัน และท่านจงฟังโดยที่มิใช่เป็นผู้ได้ยิน และจงสดับฟังเราโดยบิดล้นของพวกเขาและใส่ร้ายในศาสนา

(สุเราะฮ์อนนิซาอ : 46)

ความเกลียดชังที่มีอยู่ในหัวใจของยะฮูดีทำให้พวกเขาพยายามทำทุกวิถีทาง ที่จะสร้างความหายนะต่อศัตรูที่มาจากชนชาติอื่นๆ พวกเขาจะไม่ยับยั้งเมื่อเห็นการบ่อนทำลายฝ่ายตรงข้ามเกิดขึ้น และจะไม่หาทางยุติการละเมิดประชาติโดย สิทธิมนุษยชน และการกดขี่ข่มเหงมนุษยชาติด้วยกัน ตรงกันข้ามพวกเขาจะให้การร่วมมือกลุ่มพันธมิตรที่มีแนวคิดเช่นเดียวกับพวกเขาและกำจัดศัตรูทุกคนที่มีความคิดขัดกับผลประโยชน์ของพวกเขา แม้ว่าบุคคลนั้นหรือชนชาตินั้นจะเป็นชนชาติเดียวกับพวกเขาก็ตามดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيَدِيكُمْ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتِيكُمْ خَبَلًا لَدُونِكُمْ مَا عَنْتُمْ لَقَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾

سورة آل عمران : 118

ความว่า โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ยึดคนอื่นจากพวกเจ้าเป็นเพื่อนสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน พวกเขา(ชาวยิว)เหล่านั้นจะไม่ลดละที่จะก่อความเสียหายให้แก่พวกเจ้า พวกเขารอบสร้างความลำบากแก่พวกเจ้า แท้จริงความเกลียดชังต่างๆได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขาแล้ว และสิ่งที่หัวใจของพวกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า แน่นอนเราได้แจกแจงบรรดายะฮูดีต่างๆไว้แก่พวกเจ้าแล้วหากพวกเจ้าใช้ปัญญากัน[118]

(สุเราะฮ์อาลิอิมรอน:118)

พวกเขาอ้างถึงความสัมพันธ์ทางศาสนา ประวัติศาสตร์ และดินแดนแห่งพันธสัญญา เพื่อเข้าไปครอบครองดินแดนปาเลสไตน์(คานาอัน)ที่มีชาวปาเลสไตน์และเผ่าอื่นอาศัยอยู่ก่อน เพื่อรวมชาวยิวหลายล้านคนทั่วโลกเข้าด้วยกัน โดยอาศัยตัวแทนเพื่อเข้าไปมีอำนาจและครอบครองในดินแดนดังกล่าวจนเป็นบ่อเกิดการขัดแย้งระหว่างอาหรับกับอิสราเอล ดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿يَقُولُوا ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾

سورة المائدة: 21

ความว่า (มุซากล่าวว่า) โอ้ประชาชาติของฉันจงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกท่าน และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับเพราะจะทำให้พวกท่านกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 21)

อายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นถึงส่วนหนึ่งจากแนวคิด และพฤติกรรมในด้านต่างๆของพวกยะฮูดีย์ที่เคยสร้างปัญหาในคาบสมุทรอารเบียมาก่อนและเป็นที่มาส่วนหนึ่งของปัญหา ซึ่งกำลังเกิดขึ้นในตะวันออกกลางยุคปัจจุบัน จากปัญหาดังกล่าวจะพบว่าเรื่องราวของชนชาติอิสราเอล(ยิว)เป็นเรื่องราวที่น่าศึกษายิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการศึกษาถึงวิถีคิดและการต่อสู้ของบุคคลเหล่านั้น ยังน่าสนใจในแง่ประวัติศาสตร์ที่จะทำให้เราเข้าถึงรากเง้าของความขัดแย้งทางแนวคิด อุดมการณ์และการเมืองในตะวันออกกลาง ข้อสำคัญชนชาติอิสราเอลเป็นตัวแปรในพื้นที่และเป็นตัวหลักในการมีส่วนร่วมสร้างสันติภาพในภูมิภาคตะวันออกกลาง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องทำวิจัยเรื่องยะฮูดีย์ในอัลกุรอานและอิทธิพลยะฮูดีย์ต่อตะวันออกกลาง

วัตถุประสงค์

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ชนชาติยะฮูดีย์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลยะฮูดีย์ในตะวันออกกลาง

ความสำคัญและประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงประวัติศาสตร์ชนชาติยะฮูดีย์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน
2. ทำให้ทราบเกี่ยวกับอิทธิพลยะฮูดีย์ในตะวันออกกลาง
3. เป็นการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยแก่ผู้วิจัย

ขอบเขตการทำวิจัย

การศึกษาและค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของตะวันออกกลาง โดยสังเขป
2. ศึกษาด้านความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับอัลกุรอานโดยรวม
3. ศึกษาเกี่ยวกับประวัติชนชาติยะฮูดีย์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน
4. ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลยะฮูดีย์ในตะวันออกกลาง

ข้อตกลงเบื้องต้น

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. การเทียบอักษรภาษาอาหรับและศัพท์ด้านอิสลามศึกษาผู้วิจัยใช้ตารางเทียบพยัญชนะอาหรับ-ไทย ของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. การเทียบอักษรภาษาอาหรับและศัพท์ด้านอิสลามศึกษาผู้วิจัยใช้ตารางเทียบพยัญชนะอาหรับ-อังกฤษของ Library of Congress, The American Library Association
3. การแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยใช้พระคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทยของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย(ฉบับปี พ.ศ.2538)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

ยะฮูดีย์	หมายถึงชาวยิวหรือวงศ์วานอิสราเอล
อิทธิพล	คือ แนวคิดชาวยิวที่ส่งผลกระทบต่อตะวันออกกลาง
ตะวันออกกลาง	หมายถึงตะวันออกกลางที่ปรากฏในหนังสือ “ ประวัติศาสตร์ตะวันออกกลางในโลกปัจจุบัน ” ของนันทนา กปิลกาญจน์ โดยประเทศในตะวันออกกลางมีทั้งหมด 27 ประเทศ คือ อัฟกานิสถาน แอลจีเรีย รัสเซีย ไซปรัส จิบูตี อียิปต์ เอธิโอเปีย อิหร่าน อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน ลิเบีย โมร็อกโก โอมาน ปากีสถาน การ์ตา ซาอุดีอาระเบีย โชมาลี ซูดาน ซีเรีย ตูนิเซีย ตุรกี สหรัฐอาหรับเอมิเรต และเยเมน(เหนือและใต้)

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับประวัติของชาวยะฮูดีในอัลกุรอาน และแนวคิดที่ส่งผลกระทบต่อในวันออกกลาง ซึ่งเป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เชิงประวัติ โดยใช้วิธีการศึกษาทางประวัติศาสตร์ (Historical Approach) และอาศัยข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และเอกสารต่างๆทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอาหรับ โดยผู้ค้นคว้ามีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูล โดยทำการค้นคว้าและรวบรวมอายะฮ์อัลกุรอาน อัลหะดีษที่กล่าวถึงยะฮูดี และรวบรวมเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาแนวคิดของชาวยิวที่มีอิทธิพลในวันออกกลางจากเอกสาร ทั้งภาษาไทย อังกฤษและภาษาอาหรับโดยอาศัยแหล่งข้อมูลที่สำคัญต่อไปนี้

1.1. เอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) มีดังนี้

- 1) อัลกุรอาน
- 2) อัลหะดีษ

1.2. เอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Sources) มีดังนี้

- 1) หนังสือตีพิมพ์ หมายถึงหนังสือที่อธิบายอัลกุรอานด้วยภาษาอาหรับและภาษาอื่นๆ
- 2) หนังสือและเอกสารต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทั้งภาษาไทย ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษ

โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

หอสมุดแห่งชาติ, กรุงเทพมหานคร

หอสมุดกลางหรือสำนักวิทยบริการของมหาวิทยาลัยต่างๆเช่น หอสมุดจอห์น เอฟ.

เคนเนดี และห้องสมุดวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี , สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Electronic Documents : www

Maktabah Sahāb as Salafiyah online

Māo Su ‘Ah al-Islāmiyah al Mu‘āṣarah and Electronic Islamic

Books ; ‘Umūl al Kitāb , Ruh al Islām , al Mafāhim al Islāmiyah

2. ตรวจสอบข้อมูลโดยทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร

3. จัดแบ่งหมวดหมู่ของข้อมูลโดยจำแนกตามประเภทของหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย

สรุปผลการวิจัย

1) ดินแดนที่สำคัญในยุคก่อนปีอิบรอฮีมได้แก่ แผ่นดินบาบิโลน (ارض بابل) ดินแดนคานาอัน (ارض كنعان) แผ่นดินชาม (ارض الشام) อียิปต์ (مصر) มกกะฮุ (مكة) และเปอร์เซีย (الفرس) ดินแดนดังกล่าวล้วนเป็นส่วนหนึ่งของตะวันออกกลางในปัจจุบัน

2) ตะวันออกกลางนอกจากจะมีความสำคัญทางภูมิศาสตร์การค้าและเศรษฐกิจยังมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะเป็นแหล่งกำเนิดเผ่าพันธุ์และชนชาติต่างๆอันเป็นที่มาของอารยธรรม สังคมแนวคิด และแหล่งกำเนิด 3 ศาสนาที่สำคัญของโลก คือ ศาสนาอิสลาม ศาสนายูดาห์และศาสนาคริสต์

3) ชาวอาหรับในคาบสมุทรอารเบียสืบเชื้อสายมาจากอาหรับ 2 กลุ่มใหญ่ๆได้แก่ อาหรับเผ่าอัคนาน (عنان) เป็นลูกหลานนบีอิสมาอีลและนบีอิบรอฮีมอาศัยอยู่ในนครมกกะฮุ และแคว้นฮิญาซ ส่วนเผ่าเกาะฮ์ฏอน (حطّان) อาศัยอยู่แถบเยเมน เมื่อเขื่อนมะร็อบในเยเมนพังทลายจึงเกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานกระจัดกระจายไปทั่วคาบสมุทรอารเบีย ส่วนวงศ์วานอิสราเอลซึ่งสืบเชื้อสายมาจากนบีสหากอาศัยอยู่ในแผ่นดินชาม

4) ภาษาหลักในตะวันออกกลางจะใช้ภาษาอาหรับ (Arabic) นอกจากนั้นยังมีภาษาฮีบรูของชาวยิว ภาษาฟีลิจีของพวกเปอร์เซียภาษาเตอร์กีของตุรกี ภาษาเคอร์ดีชของชาวเคิร์ก และภาษาอูรดูของชาวปากีสถาน

5) ผู้คนในแผ่นดินกันอานและชามมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อทางอียิปต์ในด้านการตั้งตนเป็นเทพเจ้าหรือเรียกตนเองเป็นพระเจ้า แต่มีแนวคิดแตกต่างจากผู้คนแถบแคว้นคาลเดีย แผ่นดินบาบิโลนและเยเมน เนื่องจากพวกเขายังนิยมบูชาเจ็ดและสักการะเทวรูป

6) ประเทศตะวันออกกลางได้แก่ อัฟกานิสถาน แอลจีเรีย บาร์เรน ไชปรัส จิบูตี อียิปต์ เอธิโอเปีย อิหร่าน อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน ลิเบีย โมร็อกโก โอมาน ปากีสถาน การ์ตาชา อูดีอาระเบีย ซอมาลี ซูดาน ซีเรีย ตูนิเซีย ตุรกี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมน(เหนือและใต้)

7) อัลกุรอานคือพระคัมภีร์แห่งอัลลอฮ์ที่มีความมหัศจรรย์ในเชิงสำนวนโวหาร อรรถรส ภาษานี้อาสาละซึ่งกว้างและครอบคลุมทุกด้านทุกมิติที่มนุษย์ไม่สามารถหยั่งรู้และเข้าถึงความหมายทั้งหมดได้เว้นด้วยพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น โดยถูกประทานให้นบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นภาษาอาหรับ เริ่มต้นด้วยสุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์และจบลงด้วยสุเราะฮ์อันนาศ แม้ว่าอัลกุรอานจะเป็นภาษาอาหรับ แต่ได้หมายความว่าอัลกุรอานจะถูกทำให้ใช้เป็นบัญญัติศาสนาเฉพาะชนชาติอาหรับเท่านั้น เพราะการเป็นศาสนทูตของนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นครอบคลุมมนุษยชาติทั้งหมด

8) บรรดาคนปีตั้งแต่ต้นปีอาดัมจนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างมีหลักการศรัทธา(อะกีดะฮ์)ที่สอดคล้องกันคือการยึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะเพียงองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์และต่างมีหน้าที่เผยแผ่ตามแนวทางและคำสอนของอัลลอฮ์ แต่อาจจะแตกต่างกันด้านหลักปฏิบัติ(ชะรีอะฮ์)

9) ประวัติบรรดานบีที่ปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างจากประวัติที่ปรากฏในคัมภีร์โตราห์ และหลักฐานอ้างอิงอื่นๆ โดยเฉพาะหลักการศรัทธา จริยธรรม และศีลธรรม

10) นบีอิบรอฮีมไม่เคยเป็นยะฮูดี(ยิว)และไม่เคยเป็นนัศรอเนีย(คริสต์)และท่านไม่เคยอยู่ในหมู่บรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ แต่ท่านเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริง

11) นบีอิบรอฮีมจะเดินทางย้ายถิ่นฐานเป็นประจำเช่น การเดินทางจากแผ่นดินบาบิโลนไปยังชาม คานาอัน อียิปต์ และคาบสมุทรอารเบียตามลำดับ จนถูกชาวคานาอันและชาวปาเลสไตน์ในยุคนั้นเรียกว่าชาวฮิบรู (عبري) แม้ว่านบีอิบรอฮีมจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับวงศ์วานอิสราเอล ยะฮูดีที่ทางเชื้อสาย แต่ท่านมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักการศรัทธาของศาสนายูดาห์และแนวคิดในการสถาปนารัฐอิสราเอลบนแผ่นดินปาเลสไตน์แต่ประการใด

12) บุตรชายนบีอิบรอฮีมที่ถูกบัญชาให้เชือดเพื่อทดสอบความจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺคือ อิสมาอิล (Ismael) ไม่ใช่อิสฮาก(Isaac)

13) อิสราเอล (Israel) คือนามหนึ่งของนบียะอฺกูบ บุตร อิสฮาก นบียะอฺกูบมีบุตรชายทั้งหมด 12 คนและได้รับการแต่งตั้งเป็นนบี 1 คนคือยูซุฟ และนบียูซุฟเดินทางเข้าอียิปต์ตรงกับยุคกษัตริย์ร็อยยาน บุตรอัลอะลีค

14) นบีมุซาเกิดในอียิปต์ตรงกับยุคฟาโรห์กอบูสบุตรมูสอับ ฟาโรห์ซึ่งกดขังวงศ์วานอิสราเอลอย่างหนักคือฟาโรห์รามเสสที่ 2 ส่วนฟาโรห์เมอร์เนพตาที่ 19 คือผู้ส่งกองทัพตามไล่หนีมุซาและวงศ์วานอิสราเอลออกจากอียิปต์ข้ามทะเลแดง โดยมุ่งหน้าเข้าปาเลสไตน์ ท่านได้แบ่งวงศ์วานอิสราเอลออกเป็น 12 สายแต่ละสายมีผู้นำ แต่ท่านเสียชีวิตก่อนเข้าปาเลสไตน์ วงศ์วานอิสราเอลจึงไร้ผู้นำสูงสุดและกลายเป็นกลุ่มชนเร่ร่อนกลางทะเลทรายซีไนกว่า 40 ปี

15) คำว่า ยะฮูดี เกิดขึ้นหลังนบีมุซานำวงศ์วานอิสราเอลอพยพข้ามทะเลแดง และมีความหมายครอบคลุมกว่าคำว่า บะนูอิสราเอล เพราะคำว่ายะฮูดีหมายถึงทุกคนที่นับถือศาสนายูดาห์ไม่ว่าบุคคลนั้นจะสืบเชื้อสายมาจากวงศ์วานอิสราเอลหรือไม่ก็ตาม ซึ่งต่างจากคำว่าบะนูอิสราเอลหมายถึงลูกหลานของนบียะอฺกูบ ซึ่งอาจจะเป็นยะฮูดี(ยิว)นัศรอเนีย(คริสต์)มุสลิมและคนอื่นๆก็ได้

16) ยูชะอฺบุตรนูน (Joshua-يوشوع بن نون) ท่านสามารถนำวงศ์วานอิสราเอลเข้าพิชิตปาเลสไตน์ได้สำเร็จและได้ปกครองหัวเมืองต่างๆด้วยระบบตุลาการ (The Judge-القضاة)

17) ชัมวิลบุตรบาตี (شمویل بن بلی) ท่านเป็นนบีผู้เผยแผ่อัลอิสลามแก่พวกยะฮูดีและเป็นที่ยึดมั่นตามพระคัมภีร์เก่า(โตราห์)ว่า *เศาะมูเอล* (Samual-صموئيل) ท่านเป็นผู้พิพากษาคณบดีท้ายของระบบตุลาการก่อนเข้าสู่ระบบกษัตริย์

18) ฏอลูต (Talut-طالوت) ที่ปรากฏในอัลกุรอานคือกษัตริย์องค์แรกของยะฮูดี ตามพระคัมภีร์เก่าเรียกว่าซอล (Saul) ท่านเป็นนบีผู้เผยแผ่อัลอิสลามแก่พวกยะฮูดี

19) นบีดาูดและนบีสุลัยมานบุตรชายเป็นทั้งนบีและกษัตริย์มีความรอบรู้หลายด้าน จนสามารถสร้างอาณาจักรเวดิดและอาณาจักรโซโลมอนได้สำเร็จ หลังนบีสุลัยมานสิ้นชีวิตยะฮูดีซัดแย้งและก่อกบฏกันเองจนอาณาจักรโซโลมอนแตกเป็นสองรัฐได้แก่ รัฐอิสราเอลมีเมืองหลวงตั้งอยู่ที่ซามาเรีย และรัฐยูดาห์ โดยมีนครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวง ชาวเมืองและคณะปกครองทั้งสองรัฐต่างยึดมั่นในการเคารพสักการะเทวรูปและบูชาพระยะโฮวาเป็นพระเจ้า

20) เมสไซอาห์หรืออัลมะซีหฺในความคิดของยะฮูดีซัดคือผู้นำและทูตที่มาจากพระเจ้า เพื่อรับทุกข์ทรมานแทนมนุษย์ และช่วยเหลือมนุษย์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

21) นบีอีซาเป็นบุตรของพระนางมัรยัมเกิดที่เบธเลเฮม (ปาเลสไตน์) ตรงกับยุคกษัตริย์เฮโรด ปกครองปาเลสไตน์โดยรัชการแทนให้อาณาจักรโรมัน นบีอีซาเป็นเพียงบ่าวของอัลลอฮฺ ท่านมิได้ถูกจับตรึงบนไม้กางเขนจนสิ้นชีวิตอย่างที่พวกยิวเข้าใจกัน แต่มีชายคนหนึ่งถูกทำให้เหมือนท่าน ส่วนท่านถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า

22) กษัตริย์เนบูคัดเนซซาร์ส่งกองทัพเข้ายึดปาเลสไตน์ทำให้ยะฮูดีซัดบางกลุ่มอพยพครั้งแรกไปอยู่แคว้นอิธญาซเช่น คีอับร์ วาดีกูรอ ตีมาอู ยัษริบ(มะดีนะฮฺ) และเริ่มมีอิทธิพลในนครมะดีนะฮฺ ก่อนนบีมุฮัมมัด ﷺ อพยพมานครดังกล่าวเช่น เผ่าเอาส์และเผ่าคือฮรอจญ์ ต่อมาเมื่อชาวโรมันเข้ายึดนครเยรูซาเล็มพวกเขาจึงอพยพเป็นครั้งที่ 2

23) นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ลงนามสัญญาสันติภาพระหว่างยิวกับมุสลิมเพื่อความสงบสุข แต่ชาวยิวละเมิดสัญญาจนเกิดสงครามบะนีก็อญกออ์ในปี ค.ศ.623 สงครามบะนีสะฎีร์ในปี ค.ศ.625 สงครามบะนีกูร็อยเศาะฮูปี ค.ศ.626 และสงครามคีอับร์ในปี ค.ศ.628

24) ภัยคุกคามมุสลิมในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ล้วนเกิดจากแนวคิดของพวกยิวซึ่งมีทั้งเปิดเผยและเงื่อนงำ โดยเฉพาะหลังการก่อตั้งขบวนการไซออนนิสต์สากล อิทธิพลของยะฮูดีซัดแผ่คลุมภูมิภาคตะวันออกกลาง

25) ยิวคนนบีมุฮัมมัด ﷺ ยะฮูดีซัดปฏิเสธการเป็นนบีของนบีมุฮัมมัดและพยายามทำลายภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือของท่าน เมื่อไม่ประสบความสำเร็จ พวกเขาจึงคิดขับไล่ท่านออกจากนครมะดีนะฮฺและลอบทำร้ายท่านด้วยการวางยา

26) พวกเขาพยายามสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในสังคมระหว่างมุสลิมและชาวยิวในนครมะดีนะฮฺ เช่นสร้างความขัดแย้งระหว่างยะฮูดีซัดเผ่าเอาส์กับยะฮูดีซัดเผ่าคือฮรอจญ์ สนับสนุนให้ระงับการช่วยเหลือผู้อพยพที่มาจากนครมักกะฮฺ สร้างแรงกดดันต่อพวกพ้องของตนเองที่เข้ารับอัลอิสลาม ยุยงเผ่าบะนีสะฎีร์ เผ่าซ็อฎุฟาน และเผ่าต่างๆรวมทั้งชาวกูเรซให้ต่อต้านการปกครองและทำสงครามกับนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อยับยั้งการเติบโตของอัลอิสลามในนครมะดีนะฮฺและนครมักกะฮฺ

27) ยุคท่านนบูนบักร์เป็นเคาะลีฟะฮฺพวกเขาพยายามร่วมมือกับพวกคริสเตียนก่อตั้งขบวนการนอกรีตเพื่อหวังให้ผู้คนในหัวเมืองรอบนอกต่อต้านการปกครองและไม่จ่ายซะกาต และในยุคท่านอุมร์

เป็นเคาะลีฟะฮ์พวกเขาได้สร้างความวุ่นวายขึ้นในตำบล ค็อยบ์ร จนท่านอุมร์ได้สั่งอพยพพวกเขาออกจากนครมะดีนะฮ์ และพวกเขาก็ได้สนับสนุนอบูลุล อัลมะฮูซีย์ลอบสังหารอุมร์ในปี ค.ศ.644

28) ยุคเคาะลีฟะฮ์อูษมาน อับดุลเลาะฮ์บุตรสะบะอ์หัวหน้ายิวจากเมืองซอนอาอู(เยเมน)เดินทางมาอาศัยอยู่ในแคว้นอิญาซ(ค.ศ.650) เขาไม่เห็นด้วยกับการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของอบูบักร์ อุมร์ และอูษมาน แต่เป็นแกนนำทางความคิดว่าด้วยอาลีบุตรอบีฏอลิบสมควรได้ตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ และต่อต้านการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของท่านอื่นๆ

29) ยุคราชวงศ์อุมัยยะฮ์ (ค.ศ.661-750) พวกเขาเริ่มเข้ามามีบทบาททางวิชาการ ความเชื่อและแนวคิดต่างๆจำนวนมากของพวกเขาก็ถูกนำมาบรรจุในหนังสือคัมภีร์ อัลหะดีษ และประวัติศาสตร์อิสลามจนถูกเรียกว่า อายาคอุศร่ออิลียาด

30) ยุคอับบาซียะฮ์ (ค.ศ.750) แนวคิดยิวกลุ่มมัตตะฮ์ละฮ์เข้าไปมีบทบาทในด้านกฎหมายและการพิพากษา โดยเฉพาะในยุคเคาะลีฟะฮ์ฮะมูนมีการออกกฎหมายบังคับให้ผู้พิพากษาและนักวิชาการวินิจฉัยปัญหาต่างๆตามแนวคิดของกลุ่มดังกล่าว

31) ยะฮูดียั่วมสนับสนุนฝ่ายยุโรปอย่างลับๆในสงครามครูเสด ระหว่างชาติมุสลิมและชาติคริสเตียนในการปฏิบัติการโจมตีมุสลิม 9 ครั้งด้วยกัน(ค.ศ.1096-1291) และร่วมมือกับชนเผ่าตาดาร์จากมองโกลโจมตีแบกแดดเพื่อโค่นล้มราชวงศ์อับบาซียะฮ์ในปี ค.ศ.1258

32) อิทธิพลชาวยิวเริ่มปรากฏและส่งผลต่อการปกครองของอาณาจักรออตโตมานมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1315 (ค.ศ.1897) ขณะที่อาณาจักรออตโตมานเข้าพิชิตดินแดนต่างๆในยุโรป โดยเฉพาะกลุ่มยิวคอนแมต *Donmat* (กลุ่มยิวเข้ารับอัลอิสลามเพื่อทำลายอัลอิสลาม) ที่อาศัยอยู่ในตุรกี บางกลุ่มให้การสนับสนุนกองกำลังนานาชาติเพื่อโค่นล้มอาณาจักรออตโตมาน และกดดันรัฐบาลกลางของเติร์กให้ยกดินแดนปาเลสไตน์ให้แก่พวกเขา แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ และในการประชุมร่วมไซออนนิสต์สากลที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ปี ค.ศ.1315 (ค.ศ.1897) พวกเขาจึงประกาศว่า หากรัฐบาลเติร์กยังคงปฏิเสธความต้องการของยิวไซออนนิสต์อยู่ การทำลายจักรวรรดิเติร์กก็ถือเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการก่อตั้งรัฐบาลไซออนนิสต์ในปาเลสไตน์ พวกเขาฮุคัยเริ่มบ่อนทำลายอาณาจักรออตโตมาน ตั้งแต่รัฐบาลสุลฏอนมูรอตที่ 2 (Sultan Murad II) จนถึงรัฐบาลสุลฏอนมุฮัมมัด อัล-ฟาฏีฮ์ (Sultan Muhammad al-Fatih)

33) กลุ่มยิวคอนแมตประสบความสำเร็จในการล้มล้างพรรคการเมืองอิสลาม เติร์กกี อัลฟะฎัต (Turki al-Fatat) โดยผ่านตัวแทนเครือข่ายของพวกเขาคือพรรคการเมืองมาดาท ปาซาห์ ต่อมาได้มีการก่อตั้งพรรคอิติฮาดัตวีร์กกีใหม่ขึ้นภายใต้การนำของ มุสฏอฟา กะมาล อะตาเติร์ก ชาวยิวที่มาจากแนวร่วมฟรีเมสัน(องค์กรลับของยิวกลุ่มหนึ่ง) โดยเขาเข้ารับอิสลามเพื่อหวังบ่อนทำลาย และในปี ค.ศ. 1908 ชาวยิวคอนแมต และแกนนำร่วมฟรีเมสันได้เข้ายึดอำนาจบริหารและปกครองจากรัฐบาลกลางของอาณาจักรออตโตมาน ในปี ค.ศ.1909 สุลฏอนอับดุลฮะมีดถูกคุมขัง และมีการแต่งตั้งสุลฏอนอับดุลฮะมีดที่ 5 ขึ้นปกครองแทนซึ่งอยู่ในการควบคุมของพวกเขายิวคอนแมตและแนวร่วมฟรีเมสันภายใต้การนำ

ของมุสฏอฟา กะมาล ความเลวร้ายต่างๆได้เกิดขึ้นต่อประเทศอิสลาม มีการปฏิวัติในแหลมบอลข่าน และอัลบาเนีย เกิดการยึดอำนาจในประเทศออสเตรีย ลิเบียตกอยู่ภายใต้การปกครองของอิตาลี โมร็อกโกอยู่ใต้อำนาจของฝรั่งเศส และประเทศอิสลามตกอยู่ภายใต้อาณานิคมตะวันตกและรัสเซีย มีการกวาดล้างนักวิชาการอิสลาม มัสยิด โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันสอนศาสนาถูกสั่งปิด ประชาชน ถูกบังคับให้แต่งกายแบบตะวันตก การแบ่งทรัพย์สินส่วนกลางและกฎหมายว่าด้วยเรื่องมรดกถูกยกเลิก ผู้ชายผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การมีภรรยามากกว่า 1 คนเป็นสิ่งต้องห้าม มีการนำภาษาลาตินมาใช้เป็น ภาษาราชการแทนภาษาอาหรับและมีการแยกศาสนาออกจากการเมืองการปกครอง

34) ปี ค.ศ.1897 พวกยิวได้จัดประชุมแนวร่วมชาวยิวขึ้นที่กรุงบาเซิล ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ โดยมีชาวยิวที่มาจากรัสเซียเป็นแกนนำและมติที่ประชุมสรุปว่า ความใฝ่ฝันของยิวคือการก่อตั้งประเทศ ยิวอันเป็นที่ยอมรับทั้งทางการและกฎหมาย โดยชาวยิวทุกคนจะได้มีประเทศอยู่และประเทศดังกล่าวคือ ประเทศปาเลสไตน์ โดยอาศัยชาติมหาอำนาจเป็นกำลังสนับสนุนด้วยการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ร่วมกันคือ ไซออนนิสม์ได้จัดตั้งประเทศอิสราเอล ส่วนชาติมหาอำนาจได้เข้ามามีอำนาจในด้านต่างๆของ ภูมิภาคตะวันออกกลางมากขึ้น

35) นอกจากยิวจะมีแนวคิดที่จะยึดปาเลสไตน์เป็นประเทศของตนเอง ขบวนการไซออนนิสม์ยังมีอุดมการณ์ที่จะรวมแผ่นดินอาหรับบริเวณใกล้เคียงเป็นอาณาจักรของชาวยิว ดังผู้นำไซออนนิสม์หัว รุนแรง(Jabotinsky)เรียกร้องให้จัดตั้งรัฐยิวขนาดใหญ่ ทำให้พวกเขาจำเป็นต้องต่อสู้กับชาวอาหรับ เจ้าของดินแดน

อภิปรายผลการวิจัย

1) แม้ว่าอัลกุรอานซึ่งเป็นธรรมนูญของอัลอิสลามจะถูกประทานในยุคนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่ไม่ได้ หมายความว่าอัลอิสลามคือศาสนาเพิ่งเกิดและเป็นที่ยึดถือเมื่อ 1,427 ปี เพราะประวัติศาสตร์ของ บรรดانبีองค์ต่างๆที่ปรากฏในอัลกุรอานคือสิ่งยืนยันว่า บรรดانبีทุกองค์มิได้นับถือพระยะโฮวา พระ เยชู หรือเผยแพร่แนวคิดสักการบูชาเทวรูปและสร้างภาคีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ แต่ตรงกันข้ามประวัติของ บรรดانبีเหล่านั้นชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธเทพเจ้าอุปโลกน์หรือพระเจ้าจอมปลอม

2) บรรดانبีตั้งแต่ต้นปีบรอฮีมจนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างมีหลักการศรัทธา(อะกีดะฮ์)ที่ สอดคล้องกันคือการยึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะเพียงองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์ และทุกคนต่างมีหน้าที่เผยแพร่ตามแนวทางของอัลอิสลาม แต่อาจจะแตกต่างกันด้านหลักปฏิบัติ (ชะรีอะฮ์)ดังอัลกุรอานระบุว่า

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾

ความว่า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเขา เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์ทรงให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเขาในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 48)

3) ยะฮูดีที่ปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างจากยะฮูดีที่ปรากฏในคัมภีร์โตราห์และเล่มอื่นๆ โดยเฉพาะหลักการศรัทธา จริยธรรม และศีลธรรม

4) ยะฮูดีไม่ยอมรับการเป็นนบีของมุฮัมมัด ﷺ เนื่องจากท่านมิได้มาจากเชื้อสายยิว ทั้งๆที่พวกเขารู้ล่วงหน้าจากพระคัมภีร์เก่าว่านบีมุฮัมมัดจะมาเกิด นอกจากนั้นการที่อัลลอฮ์ทรงเลือกให้นบีมะอาดเกิดจากเชื้อสายอาหรับพร้อมคัมภีร์อัลกุรอานที่มีคำสอนสอดคล้องกับคัมภีร์ของพวกเขา ทำให้พวกเขายอมรับมิได้ พวกเขาจึงต้องบิดเบือนเรื่องดังกล่าวและสร้างกระแสต่อต้านอัลอิสลามในด้านต่างๆจนก่อให้เกิดปัญหาและสงครามตลอดเวลาอัลกุรอานระบุว่า

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

سورة البقرة : 89

ความว่า และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์มายังพวกเขาเพื่อยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ทั้งๆที่พวกเขาเคยขอให้มีชัยชนะเหนือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารู้จักดี สิ่งที่ได้มายังพวกเขา พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งนั้น ดังนั้นความห่างไกลจากพระเมตตาของอัลลอฮ์จึงตกอยู่กับบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 89)

5) การอ้างตนเองว่าเป็นบุตรและเป็นที่ยกย่องของอัลลอฮ์และติดต่อกับพระเจ้าตลอดเวลา ทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาประเสริฐและสูงส่งกว่าชนชาติอื่นๆ ซึ่งก่อให้เกิดการดูถูกเหยียดหยามและการละเมิดสิทธิมนุษยชนแก่ชนชาติอื่น

6) ปาเลสไตน์คือดินแดนซึ่งมีชนพื้นเมือง และเผ่าต่างๆอาศัยอยู่ก่อนนบีมูฮัมมัดจะอพยพมาอยู่ต่อมอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่นบีมูฮัมมัด ดังนั้นทุกหลานของท่านทุกคนต่างมีสิทธิโดยอยู่ร่วมกับชนชาติอื่นอย่างสันติ และสิทธิดังกล่าวถูกระบุในพระคัมภีร์เก่าดังที่กล่าวมาแล้ว อัลกุรอานระบุว่า

﴿وَنَحْنَاهُ وُلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾

سورة الانبياء : 71

ความว่า และเราได้ให้เขา(นบีมูฮัมมัด)และนบีลูฏไปสู่แผ่นดิน(ปาเลสไตน์) ซึ่งเราได้ให้มีความจำริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนั้นแก่ชนชาติต่าง ๆ

(สุเราะฮ์อัลอัมบิยาอ์ : 71)

7) พวกเขาปฏิเสธที่ใช้พระคัมภีร์เตารอดและคัมภีร์อินซียลเป็นบทบัญญัติในการดำเนินชีวิต โดยพวกเขาหันไปยึดถือพระคัมภีร์ที่พวกเขาช่วยกันเขียนขึ้นมาใหม่ จนแนวคิดจากพระคัมภีร์ดังกล่าว และก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย

8) ผลจากการบิดเบือนและพฤติกรรมดังกล่าวทำให้ชาวยิวและไซออนนิสต์ปัจจุบันไม่ใช่ชาวกัมภีร์(อะฮ์ลุลกิตาบ) ที่ศรัทธาและยึดมั่นต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์อย่างแท้จริง แต่พวกเขา คือผลผลิตที่ได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากคัมภีร์ตัลมุคและเล่มอื่นๆ

9) ประวัติศาสตร์และอุดมการณ์ต่างๆของยะฮูดีย์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน ทำให้พวกเขากลายเป็นชนชาติที่อันตรายสำหรับมุสลิมและชนชาติอื่นๆดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

سورة المائدة: 82

ความว่า แน่แน่นอนเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ตั้งภาคีแก่อัลลอฮ์

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 82)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) หากยะฮูดีย์ต้องการพาดพิงไปยังบรรดานบีต่างๆ เช่น อิบรอฮีม อิสฮาก ยะฮูญิบ มูซา ดาอูด สุลัยมาน อีซาและองค์อื่นๆ ยะฮูดีย์ควรจะยึดถือและพร้อมที่จะศรัทธาและปฏิบัติตามคำสอนของบรรดานบีเหล่านั้นในทุกๆด้านอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็หลักการศรัทธา หลักปฏิบัติ หลักจริยธรรม และคุณธรรมทางสังคม เพราะบรรดาคำสอนที่ปรากฏในคัมภีร์ของบรรดานบีสั้นมี เป้าหมายเดียวคือเชิญชวนให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวและเสริมสร้างความสันติ ความสงบสุขแก่สังคมมนุษย์ทั่วไป อัลกุรอานระบุว่า

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْٓا۟ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُنۡشِرِكُ بِهٖ شَيْۡئًا وَلَا يَتَّخِذَ

بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ فَاِنۡ تَوَلَّوۡا۟ فُقُوۡا۟ اَشۡهَدُوۡا۟ بِاَنَّا مُسۡلِمُوۡنَ﴾

سورة البقرة: 64

ความว่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับรรดาผู้ได้รับคัมภีร์! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเสมอภาคกันระหว่างเราและพวกท่านนั้นคือ เราจะไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้นและเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็น

ภาคีกับพระองค์ และพวกเขาบางคนจะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นหากพวกเขา ผินหลังให้ดังนั้นพวกเขาจงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 64)

2) เมื่อศัตรูที่ร้ายกาจของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดานบี และบรรดาผู้ตั้งภาคี ต่ออัลลอฮ์คือ ยะฮูดีย์ ดังนั้นชนชาติอื่นที่มีชีวิตพึงระวังการเผชิญหน้าและการบ่อนทำลายที่อาจจะ เกิดขึ้นตราบใดที่ไม่ศรัทธาตามแนวทางและปฏิบัติตามอุดมการณ์พวกเขาตั้งอัลกุรอานระบุว่า

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ﴾

سورة البقرة : 120

ความว่า และต่อไปชาวยะฮูดีย์(ยิว)และชาวนะศอรอ(คริสต์)จะไม่พึงพอใจท่านจนกว่าท่านจะเชื่อตาม แนวทางของพวกเขา จงประกาศซิ(มุฮัมมัด)แท้จริงทางนำแห่งอัลลอฮ์คือทางนำ(ที่แท้จริง)

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 120)

3) ประวัติศาสตร์อัลอิสลามที่ปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างมากมายจากพระคัมภีร์ เล่มอื่นๆ ดังนั้นทุกคนสมควรที่จะศึกษาเหตุการณ์ที่ตีๆในแต่ละยุคซึ่งจะก่อให้เกิดภาพพจน์ คุณธรรม ความกล้าหาญ การยึดมั่นและความเข้าใจอันถูกต้อง ส่วนการศึกษาในเรื่องราวที่เลวร้ายในยุคต่างๆ จะทำให้ผู้ศึกษามีความรอบรู้ มีความพร้อม มีพลังที่จะต่อสู้กับปัญหา ความผิดพลาด และความหายนะที่ อาจจะเกิดขึ้นดังอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

لِلْمُؤْمِنِينَ﴾

سورة هود : 120

ความว่า และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้าจากเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ เพื่อให้จิตใจ ของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้วใน(เรื่องราวเหล่านี้)ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึก สำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

(สุเราะฮ์ฮูด : 120)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การทำวิจัยครั้งต่อไปมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ศึกษาและเปรียบเทียบระหว่างยะฮูดีย์ที่ปรากฏในอัลกุรอานและยะฮูดีย์ที่ ปรากฏในพระคัมภีร์เก่า
- 2) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของขบวนการโซออนนิสม์ต่อโลกอิสลาม

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

- นันทนา กปิลกาญจน์. 2539. ประวัติศาสตร์และอารยธรรมโลก. กรุงเทพฯ :
ไอ เอส พรินติ้ง เฮาส์.
- มูลนิธิอัลฟะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน. 2541. พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย
ภาษาไทย. ซาอุดีอาระเบีย : มูลนิธิอัลฟะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน.
- สายสัมพันธ์. 2543. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาปาเลสไตน์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
จิรัชการพิมพ์.
- สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ(ไทย). 2538. อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย.
กรุงเทพฯ : จิรัชการพิมพ์

หนังสือภาษาอาหรับ

- Abi Ya'a far Muhammad Ibn Jarir al-Tabari. 1991b. Tarikh al-Tabari. Labanon :
Dar al-Kutab al-'Almiyah.
- Abi al-Fida al-Hfiz Ibn Kasith al-Dimishq. 1996. al-Bidayah Wa al-Nihayah.
Egypt : Dar Abi Haiyan.
- Amad Ibn Abd Allah Ibn Ibrahim. 1998. al 'Ansuriyah al-Yahudiyah Wa 'A saruha.
Saudi Arabia : Maktabah al-AtQan.
- Jamil Abd Allah Mahammad al-Misri. 1996. Hadir al-Alam al-Islami Wa Qadayahu
al-Mu 'Asarah. Jordan : Dar al-Umul al- Qur'an.
- Safiyu al-den al-Mubarakafuri. 1997. Al-Rahiq Al-Mahktom. Saudi Arabia : Dar al-Mu Iyed.
- Sa 'aud Ibn Abd al-Azir al-Hkalaf. 1997. Dirasat Fi al- Yahudiyah Wa al-Nasraniyah.
Saudi Arabia : Dar al-Adwa 'a al-Bayan.
- Wahbah al-Zuhaili. 1991. Tafsir al-Munir. Syria : Dar al-fikr.

การสืบค้นจากฐานข้อมูลหรือเพิ่มข้อมูลคอมพิวเตอร์

- Durar wab and Omilketab. n.d. Maktabah al-Hadiht al-Sarif Wa al-'Ulumihi.
(Computer Programe). Palestine : Omelkitab.